

HENKILÖKEMIA

Jostain syystä viimeaikaiset toimeksiantoni ovat liittyneet henkilöiden välisiin ristiriitoihin. Täydellisyyttä ei ole, joten pulmia esiintyy. Toisaalta ristiriita on luovuuden lähde. Kehitystä ei tapahdu, ellei joku ajattele eri tavalla. Mutta jos riita heijastuu työhön ja työyhteisöön, on tilanteeseen puututtava.

Liian usein uskotaan, ettei asiaan voi vaikuttaa: ”hän on aina ollut sellainen, vaikea luonne, ei sille voi mitään, hän on kuitenkin hyvä työssään...”. Todelliset syyt ovat liika hienotunteisuus, henkilöä pelätään, esimiesten osaamattomuus ja/tai arkuus; myös lepsu henkilöstöpolitiikka, joka sallii eriarvoisuuden jatkuvan. On kuitenkin myönnettävä, että aikuisten riitojen selvittäminen on vaikea tehtävä ammattilaisillekin.

Kokemusteni mukaan suurin syy on, ettei ongelmiin puututa ajoissa. Niihin tartutaan vasta sitten, kun vaikutukset näkyvät myynnissä, kustannuksissa, läpimenoissa, laadussa, poissaoloissa ja vaihtuvuudessa. Pelkkä ilmapiirin heikkeneminen tuo ongelmat esiin, mutta saa yleensä enemmän aikaa selän takana puhumista ja valittamista kuin todellisia toimenpiteitä.

Kaiken kaikkiaan pitää muistaa, että kysymys on työyhteisöstä - eikä perheestä, parisuhteesta tai harrastuspiiristä. Työkavereista ei tarvitse pitää, mutta hyvään ammattitaitoon kuuluu myös ammatillinen käyttäytyminen ja yhteistyö. Käytännössä se tarkoittaa rakentavaa ja asiallista vuorovaikutusta kaikkien kanssa. Kun riitojen syitä kysytään asianomaisilta, on yleinen selitys henkilökemia: ”Emme vain tule toimeen keskenämme!”

Henkilökemia on vain tekosyy. Kysymys on asenteista. Kaikki pystyvät yhteistyöhön, jos haluavat. Toisten kanssa yhteistyö on helpompaa ja toisten kanssa vaikeampaa. Olemme oikeasti erilaisia. Mutta kun asenne on kohdallaan, toimii yhteistyö kaikkien kanssa.

Itse- ja ihmistuntemuksella sekä omien arvojen tarkistamisella voi jopa oppia pitämään ihmisestä, jonka kanssa sukset ovat ristissä. Tehtävä on haastava, mutta mahdollinen. Todellinen ihmisyyden arvo näkyy ja mitataan vaikeissa tilanteissa - kuten myös anteeksi pyytämässä.

Joulurauhan julistaminen tarkoittaa käytännössä levollista mieltä suhteessa itseensä, muihin ja ympäristön tapahtumiin. On hyvä olla itsensä ja toisten seurassa. Jokaisen sydäimestä löytyy tarve olla hyväksytty, arvostettu ja onnellinen. Vastasyntyneellä lapsella on valtava ihmisarvo, vaikka hän ei osaa muuta kuin itkeä, nauraa, syödä ja kakkia. Sama arvo on meillä edelleen, vaikka aika, arki ja kokemukset ovat rakentaneet sen päälle erilaisia suojamuureja ja kuoria.

Läheiselle on helppo olla ystävällinen ja rakastettava. Jos pystyy samaan riitakumppanin kanssa, on saavuttanut henkisen tason, josta kaikki maailman profeetat puhuvat.

Hyvää joulua

Karl-Magnus Spiik